طبق آمار اتحادیه اروپا، یک سوم زنان اروپایی مورد سوءاستفاده جنسی یا آزار جسمی قرار می‌گیرند. بر اساس این آمار ۱۰درصد از دختران قبل از ۱۵ سالگی مورد تجاوز قرار می‌گیرند. پس از ۱۵ سالگی هم از هر ۱۰ زن یک نفر خشونت جنسی را تجربه کرده است و از هر ۲۰ زن، یک نفر مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرد. یک پنجم زنان ۱۵ ساله به بالا، زیر نظر بودن را تجربه کرده‌اند. ۲۲درصد از زنان آزار جسمی یا جنسی از سوی شریک زندگی‌شان را تجربه کرده‌اند و ۴۳درصد از زنان توسط شریک زندگی‌شان مورد آزار روحی و روانی قرار گرفته‌اند

شرم اروپا از خشونت بی‌پایان علیه زنان

در شرایطی که کشور فرانسه از کنترل خشونت علیه زنان عاجز مانده سنای این کشور لایحه ای علیه زنان مسلمان تصویب می‌کند!

زنان پاریسی با تیپ خاص و پوشش شیک و جذابشان، خیابان شانزه‌لیزه و حتی فمینیسم فرانسوی نمادی از تمدن اروپایی به شمار می‌رود؛ زنانی که در قلب اروپا و خاستگاه فمینیسم زندگی می‌کنند و شاید تصور زنان برخی کشورهای دیگر درباره آنها، زنانی آزاد و خوشبخت در کشوری متمدن باشد اما این تنها بازنمایی رسانه‌ای از واقعیت زندگی زنان در مهد تمدن غرب و جایگاه تولد جریان فمینیسم است. واقعیت زندگی زنان فرانسه را می‌توان در کلام رئیس جمهور این کشور متوجه شد، وقتی آمار خشونت علیه زنان و حتی قتل آنان توسط شریک زندگی‌شان را «شرم فرانسه» توصیف می‌کند. اوضاع در دیگر کشورهای اروپایی هم بهتر از فرانسه نیست. در آلمان هم ساعتی نمی‌گذرد مگر اینکه یک زن توسط شریک زندگی خود مصدوم شود و پناهگاه‌های زنان فراری از خشونت دیگر برای پذیرش تعداد بیشتری از پناهجوی زن جا ندارند.

تصویر واقعی زندگی زنان اروپایی با تصویر ذهنی بسیاری از ما درباره این زنان زمین تا آسمان فرق دارد. زنان در دل تمدن غرب همچون دوران جاهلیت در موج خشونت دست و پا می‌زنند. ایتالیا، آلمان و بسیاری دیگر از کشورهای اروپایی صحنه آزار و خشونت علیه زنان است اما در میان این کشورها فرانسه مهد تمدن اروپا در صدر خشونت‌های خانگی علیه زنان قرار دارد؛ کشور خاستگاه جریان فمینیسم و جایی که برای اجرای هر چه بهتر «برابری جنسیتی» حتی وزیر برابری جنسیتی دارند اما انگار گنجاندن وزیر برابری جنسیتی در کابینه نه فقط تأثیری در بهبود وضعیت زنان و نجات آنها از خشونت‌های سنگین نداشته که با تمام مانور نمایشی‌ای که برای برقراری این برابری صورت می‌گیرد، این کشور در بین کشورهای اروپایی در صدر خشونت خانگی علیه زنان ایستاده تا بنا به تعبیر امانوئل مکرون، فرانسه بابت خشونت علیه زنان شرمگین باشد.

■ هر ۳ روز یک زن به قتل می‌رسد!

طبق آمار وزارت کشور فرانسه، هر سه روز، یک زن در این کشور قربانی خشونت خانگی می‌شود و از ابتدای سال میلادی جاری تاکنون بیش از یکصد زن فرانسوی در همین ارتباط جان باخته‌اند.

زنان فرانسوی خسته از قتل و خشونت سعی می‌کنند با راهپیمایی و راه انداختن پویش‌هایی توجه دولت و فعالان اجتماعی را به این امر معطوف کنند. پویش «نه یکی دیگر» هم یک از این پویش‌هاست که چندی پیش در اقدامی نمادین صدها زن در پاریس روی زمین به حالت مرده دراز کشیدند تا توجه همگانی را به خشونت خانگی علیه زنان جلب کنند. هر یک از معترضان نام یکی از قربانیان خشونت خانگی را در دست داشتند و یک به یک روی زمین افتادند و سپس بلند شدند و فریاد کشیدند: «نه یکی دیگر». اما این اقدامات فایده‌ای نداشته است.

در اوایل ماه ژوئیه به دنبال انتشار آمار تعداد زنانی که در فرانسه به دست همسران کنونی یا سابق خود به قتل رسیده بودند، رئیس‌جمهور فرانسه در توئیتی از زنان فرانسوی عذرخواهی کرد. «امانوئل مکرون» رئیس‌جمهور فرانسه با انتشار اسامی این زنان در صفحه فیس‌بوک خود نوشت: «خانم‌ها من از شما عذر می‌خواهم. جمهوری فرانسه نتوانست به خوبی از شما محافظت کند.»

این در حالی است که وی با وعده «پایان دادن به خشونت علیه زنان» به رقابت‌های انتخاباتی وارد شد و برگ برنده پیروزی‌اش در انتخابات نیز همین بود. اما با رشد شدید خشونت‌های مرگبار علیه زنان، فعالان حقوق زنان خواستار دخالت دولت و پایان دادن به آنچه «قتل‌عام» خواندند، شدند.

ماکرون با معرفی وب‌سایت وزارت کشور فرانسه و اعلام یک شماره تلفن برای اعلام خشونت‌های خانگی از شهروندان کشورش خواست تا موارد آزار و خشونت علیه زنان را گزارش دهند.

به جز تلفن اعلام شده برای زنان که شامل یک سامانه ویژه هشداردهنده است، وزیر دادگستری فرانسه پیشنهاد داده از پابندهای الکتریکی ردیاب بیشتر استفاده شود. این پابندها به پای متهمان مردی بسته می‌شود که احتمال دارد به خانه زن یا شریک زندگی قبلی خود رفته و او را کتک بزنند اما انگار چنین تدابیری اثربخش نبوده است. گواه این ادعا هم گزارش روزنامه لوموند درباره دو زنی است که با وجود تلاش برای تماس با این سامانه در نهایت به قتل رسیده‌اند.

روزنامه لوموند می‌نویسد که در سال ۲۰۱۸ سامانه تلفنی ویژه زنان در معرض خشونت دست کم در دو مورد جدی، عمل نکرده است. در یکی از این دو مورد زنی که مورد حمله شوهر سابقش قرار گرفته، نتوانسته با مرکز تماس بگیرد و در مورد دیگر زنی با مرکز تماس گرفته و نیروهای پلیس خیلی دیر به محل جرم رسیدند. هر دو زن در این دو حادثه جداگانه بر اثر شدت ضربات وارد شده به بدنشان جان خود را از دست دادند.

■ بالاترین میزان خشونت خانگی علیه زنان در اروپا

به گزارش دویچه وله اخیراً نیز دولت فرانسه از اقدامات جدید خود برای مقابله با خشونت خانگی، از جمله تعهد توقیف سلاح گرم از همسران متجاوز، ایجاد هزار پناهگاه جدید و آموزش بهتر پلیس خبر داد.

دهها هزار نفر از معترضان فرانسه را به دلیل داشتن بالاترین میزان خشونت خانگی علیه زنان در اروپا محکوم کردند. امسال بیش از ۱۰۰ زن توسط یک شریک فعلی یا پیشین کشته شده‌اند.

درست چند روز قبل از اعلام دولت اقدامات جدید برای مقابله با این موضوع معترضان به خشونت خانگی، در پایتخت فرانسه و چند شهر دیگر راهپیمایی کردند.

زنان فرانسوی می‌گویند: «ما در فرهنگی زندگی می‌کنیم که بهانه‌ای برای متجاوزان می‌تراشد.» در نظرسنجی اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۴ از ۴۲هزار زن در ۲۸ کشور عضو، ۲۶درصد از پاسخ‌دهندگان فرانسوی گفتند که از ۱۵ سالگی، از نظر جسمی یا جنسی مورد سوءاستفاده توسط شریک زندگی قرار گرفته‌اند. این آمار در رتبه ششم در بین کشورهای اتحادیه اروپا قرار دارد.

بیتریس دونارد، ۵۴ ساله از فعالان اجتماعی با اشاره به اینکه قتل‌ها معمولاً هنگام جدا شدن زوج صورت می‌گیرد، می‌گوید: «هر زنی که با او صحبت می‌کنید -می‌توانید از مادر یا خواهر خود بپرسید- داستانی از خشونت جنسی دارد و این باید متوقف شود.»

ورن دوفوشه، خبرنگار لوموند با استناد به آمار همرسان شده در صفحه فیس‌بوکی کنشگران علیه زن‌کشی می‌نویسد: «آمار زنان کشته شده در شش ماهه اول سال ۲۰۱۹ در حالی افزایش یافته که در سال ۲۰۱۸ در همین بازه زمانی ۶۴ نفر بوده است.»

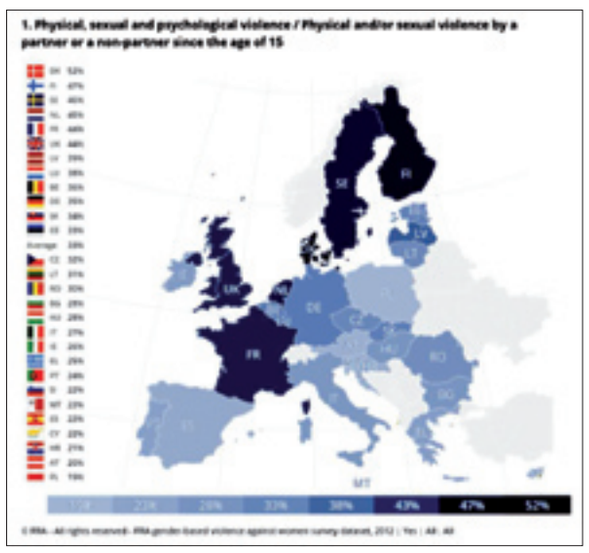

ذره‌بین

پناه آوردن زنان غربی به آغوش اسلام

با تمام تلاش‌های دنیای غرب برای پروژه اسلام‌هراسی اما در دنیای غرب گرایش فزاینده به دین اسلام به وجود آمده است به گونه‌ای که چالش جدی دول غربی شده است و به همین منظور برای مقابله با این گرایش فزاینده تلاش‌های متعددی را در قالب پروژه اسلام‌هراسی در پیش گرفته‌اند. قابل تأمل‌تر از همه اینکه گرایش اروپایی‌ها به اسلام در میان زنان بسیار بیشتر از مردان است و یکی از اصلی‌ترین دلایل این گرایش موضوع حجاب است. بررسی‌های دفتر آمار ملی انگلیس در سال ۲۰۱۸ نشان می‌دهد شمار مسلمانان در برخی مناطق لندن به حدود نیمی از جمعیت آن مناطق می‌رسد و در صورت تداوم روند افزایش شمار مسلمانان، اسلام در ۱۰ سال آتی در این مناطق به دین اکثریت تبدیل خواهد شد. به گزارش خبرگزاری تلگراف، نرخ رشد جمعیت زنان مسلمان دو برابر مردان است؛ زنان این کشور نسبت به مردان، اشتیاق فراوانی برای مطالعه در مورد اسلام دارند.

بسیاری از زنان مسلمان انگلیسی در مصاحبه با رسانه‌های این کشور علت مسلمان شدن خود را «امنیت» بیان می‌کنند؛ زنان مسلمان اظهار می‌دارند زمانی که حجاب بر سر دارند نسبت به خشونت‌های جنسی و بی‌اخلاقی‌ها در امان هستند. آنان حجاب را ممانعتی برای متعرضان می‌دانند که از تعرض مصون بمانند.

فرانسه بیشترین اقلیت مسلمان در اروپا را دارد و برآوردها حاکی از آن است که ۵ میلیون از ۶۷ میلیون نفر از کل جمعیت این کشور را تشکیل می‌دهند. شاید به همین خاطر است که این کشور در پیشبرد برنامه‌های اسلام‌هراسی و اسلام‌گریزی پیشرو بوده است. فرانسه اولین کشور در اروپا بود که در سال ۲۰۱۰، پوشیدن برقع و نقاب را در مکان‌های عمومی ممنوع اعلام کرد و در اوج اعتراضات به خشونت علیه زنان کمتر از یک ماه از تصویب لایحه ضدحجاب در مجلس سنای فرانسه می‌گذرد؛ لایحه‌ای که به موجب آن مادران محجبه از همراهی فرزندانشان در فعالیت‌ها و تفریحات جانبی خارج از مدرسه منع شده‌اند. محدودیت‌های اجتماعی برای زنان مسلمان در حالی روز به روز بیشتر می‌شود که زنان غربی برای فرار از خشونت تنها یک مأمن دارند، آن هم اسلام است.

بر اساس برآوردها، برای جلوگیری از خشونت علیه زنان یک میلیارد یورو نیاز است و این در حالی است که مارلن شیاپا، وزیر مشاور در امور برابری جنسیتی فرانسه اعلام کرده است «صندوق ویژه» فقط یک‌میلیون یورو برای انجمن‌های میدانی فعال در این زمینه اختصاص داده است.

طرفداران حقوق زنان در فرانسه به دنبال آن هستند که «خشونت علیه زنان» و کشتن آنها به دست مردان شریک زندگی‌شان باید به طور جداگانه جرم‌انگاری شود. بنا بر قانون فعلی فرانسه، کتک زدن و کشتن زنان مصداق عمل مجرمانه است. یعنی ضرب و جرح و قتل فرد به صورت کلی جرم انگاشته می‌شود و در این مورد فرقی بین زن و مرد یا همسر و شریک زندگی و غیره وجود ندارد.

در ماه‌های اخیر دستگاه قضایی فرانسه در این زمینه حساس‌تر شده و اکنون در حال اندیشیدن تدابیری به هدف سختگیری علیه مردان خشن و حمایت از زنان قربانی خشونت است.

دویچه وله همچنین می‌نویسد: «هر روز در آلمان به طور متوسط شریک زندگی یک زن یا شریک زندگی سابق خود سعی در قتل او می‌کند. تجاوز، اجبار یا حتی فحشای اجباری از مصادیق این خشونت است. طبق آمار جدیدی که در روز جهانی نه به خشونت علیه زنان منتشر شد، سال گذشته بیش از ۱۱۴هزار زن مورد شکنجه توسط شریک زندگی یا شریک زندگی سابق خود در آلمان قرار گرفتند.

طبق آمار جدید، حداقل یک زن به طور متوسط هر ساعت به دست شریک زندگی خود در آلمان مجروح جسمی می‌شود. در مجموع، بیش از ۱۱۴هزار زن در سال ۲۰۱۸ قربانی خشونت خانگی، تهدید، ضرب و شتم یا اجبار توسط شرکا یا شرکای سابق خود شدند. از میان این قربانیان، ۱۲۲ نفر کشته شدند؛ هر سه روز یک نفر.

فرانسیسکا گیفی، وزیر خانواده آلمان به مناسبت روز جهانی رفع خشونت علیه زنان درباره خشونت موجود علیه زنان آلمانی گزارش داد. وی با اشاره به آمار بیش از حد زنانی که همچنان در معرض خشونت توسط شریک زندگی یا شریک زندگی سابق خود قرار دارند، گفت: «در سال ۲۰۱۸ هر ساعت، یک زن به طور جدی زخمی شده است.» وی می‌گوید: «ما باید اطمینان حاصل کنیم که خشونت علیه زنان هر چه سریع‌تر به رسمیت شناخته شود و هرچه سریع‌تر به زنان کمک شود. خشونت علیه زنان همه ما را نگران می‌کند.»

این آمار و ارقام در حالی ارائه می‌شود که تمایل به گزارش حوادث سوءاستفاده در بین زنان افزایش یافته است اما هنوز هم موارد غیر قابل گزارش وجود دارد که نشان می‌دهد تعداد قربانیان و بازماندگان خشونت خانگی بیشتر است.

اوضاع به گونه‌ای است که فضای کافی در پناهگاه‌ها وجود ندارد در حالی که زنان آسیب‌دیده از خشونت خانگی باید حق دسترسی به پناهگاه‌های زنان را داشته باشند. بنا بر اعلام وزیر دولت طی چهار سال آینده ۳۰ میلیون یورو (۳۳ میلیون دلار) برای افزایش ظرفیت پناهگاه‌های زنان هزینه خواهد کرد. در حال حاضر فقط ۳۵۰ پناهگاه زن در آلمان وجود دارد.

■ زنان اروپایی غرق در خشونت

سازمان ملل متحد می‌گوید: حدود ۸۷هزار زن و دختر در سال ۲۰۱۷ کشته شدند که بیش از نیمی از آنها توسط همسر، شریک زندگی یا خانواده خود به قتل رسیدند.

طبق آمار و ارقامی که روز دوشنبه توسط مؤسسه تحقیقات ایتالیایی Eures منتشر شد، در ایتالیا ۱۴۲ زن بر اثر خشونت خانگی کشته شدند که نسبت به سال قبل ۰/۷ درصد رشد داشته است. آژانس ملی آمار ایتالیا اینستات دریافت که ۵۳۸هزار زن قربانی سوءاستفاده جسمی یا جنسی توسط شرکای خود در پنج سال گذشته بودند. به گزارش خبرگزاری فرانسه، «روبرتو گوالتیری» وزیر اقتصاد ایتالیا از پرداخت ۱۲ میلیون یورو کمک به فرزندان زنانی که توسط شریک زندگی خود کشته شده‌اند، خبر داده است. وی در توئیتی نوشت: «این مبلغ برای کمک‌هزینه‌های تحصیلی، پزشکی و آموزش‌های حرفه‌ای این افراد هزینه خواهد شد.»

■ غرب همچنان وحشی

طبق آمار اتحادیه اروپا، یک سوم زنان اروپایی مورد سوءاستفاده جنسی یا آزار جسمی قرار می‌گیرند. بر اساس این آمار ۱۰درصد از دختران قبل از ۱۵ سالگی مورد تجاوز قرار می‌گیرند. پس از ۱۵ سالگی هم از هر ۱۰ زن یک نفر خشونت جنسی را تجربه کرده است و از هر ۲۰ زن، یک نفر مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرد. یک پنجم زنان ۱۵ ساله به بالا، زیر نظر بودن را تجربه کرده‌اند. ۲۲درصد از زنان آزار جسمی یا جنسی از سوی شریک زندگی‌شان را تجربه کرده‌اند و ۴۳درصد از زنان توسط شریک زندگی‌شان مورد آزار روحی و روانی قرار گرفته‌اند.

در بین کشورهای اروپایی اسپانیا در پی سلسله اقدامات قانونی و آموزشی که در سال ۲۰۰۴ آغاز کرد، میزان خشونت خانگی خود را کاهش داد. بر اساس آمارهای جداگانه فرانسه، خشونت زناشویی ۲۲۰ هزار زن فرانسوی را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

یادداشت

کبری فرشچی

بخشی از واقعیت‌های پنهان در دل آمار مصرف ۲/۵ برابری لوازم آرایش در ایران

زشتی یا خودزشت‌پنداری؟!

یک: آمارها اغلب اوقات بسیار فراتر از عدد و رقم هستند و نشانه‌ای بر واقعیت‌های جاری و جهت حرکت‌های اجتماعی در جامعه هستند. آمار زاد و ولد، آمار واردات کالاهای لوکس، آمار جراحی‌های زیبایی و آمار مصرف لوازم آرایش و رتبه‌داری کشورمان در این حوزه در تمام دنیا فراتر از یک عدد و رقم ساده است و حرف‌های زیادی برای گفتن دارد؛ اینکه فضای اجتماعی چگونه و با چه شیبی حرکت می‌کند.

با مطالعه این آمار و ارقام می‌توان آینده کشور را پیش‌بینی و بر اساس آن برنامه‌ریزی کرد.

دو: برای تحلیلی منطقی‌تر بهتر است به سراغ آمار و ارقام اعلام شده از سوی نهادهای معتبری همچون سازمان غذا و دارو برویم. مطابق آخرین آمار منتشر شده از سوی سازمان غذا و دارو ایرانی‌ها هر ساله ۴/۵ درصد از درآمد خود را برای خرید لوازم آرایشی و بهداشتی صرف می‌کنند در حالی که در کل دنیا، این رقم حدود ۲/۶درصد برآورد شده است.

به گفته محمدرضا شانه‌ساز، ایرانی‌ها با این میزان هزینه کرد برای خرید سالانه لوازم آرایشی و بهداشتی، ۲/۵ برابر میانگین جهانی لوازم آرایشی مصرف می‌کنند که از این میزان ۳۵ درصد آن با تولید داخل تأمین می‌شود و بقیه وارداتی است.

جالب اینجاست که سهم قاچاق در حوزه محصولات آرایشی و بهداشتی بسیار بالاست و رئیس سازمان غذا و دارو رقم سالانه واردات قاچاق این محصولات را حدود ۱/۶ میلیارد دلار برآورده کرده در حالی که سال ۹۶ از کل بازار لوازم آرایشی ایران، فقط ۱۲هزار و ۶۸۰ قلم به صورت قانونی وارد کشور شده و البته به دنبال اعمال ممنوعیت واردات، میزان واردات قانونی لوازم آرایشی در سال ۹۷، به ۳ هزار و ۳۵۰ قلم کاهش یافته است.

سه: باز هم به سراغ دنیای آمار برویم؛ آمار قابل تأمل دیگری که همین روزهای اخیر اعلام شد. آماری درباره مصرف گوشت در کشور بود. این آمار را سرپرست دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در هفتمین کنگره ملی پیشگیری و درمان چاقی ارائه کرد و گفت: «میزان مصرف گوشت در ایران ۶۳ درصد پایین‌تر از میانگین جهانی است.» مصرف لبنیات ایرانی‌ها هم با رتبه‌های جهانی فاصله زیادی دارد. همین تغذیه نادرست موجب شده تا زنان و مردان ایرانی چاق شوند و شیوع چاقی در زنان به مراتب از مردان بیشتر است. این چاقی در کنار تبعاتی که برای سلامت دارد، وقتی آزاردهنده‌تر می‌شود که با الگوی یک زن زیبا و پذیرفته شده از سوی جامعه تفاوت زیادی دارد.

الگوی پذیرفته شده از زن مقبول در جامعه ما از زمان جاگرفتن عروسک باربی در میان اسباب‌بازی دختربچه‌ها و پیدا شدن سر و کله شبکه‌های ماهواره‌ای و بعدترها شبکه‌های اجتماعی اینترنتی، خیلی شبیه این عروسک شده است؛ قد بلند، چشمان آبی، موهای بور و لب‌ها و گونه‌های برجسته. چیزی که نمونه‌اش را زیاد در کوچه و خیابان می‌بینیم!

چهار: جراحی‌های زیبایی و گرایش به داروهای لاغری پرمتقاضی‌ترین مسیری است که اغلب اوقات برای رسیدن به اندام ایده‌آل از سوی زنان و گاهی هم مردان پیگیری می‌شود. همچنان که خانم‌های ایرانی و حالا حتی مردان به گونه‌ای افراطی به لوازم آرایشی وابسته‌اند و این مسئله ما را در حوزه مصرف لوازم آرایش و عمل‌های جراحی زیبایی رکورددار کرده است. بخشی از این ماجرا به کاهش اعتماد به نفس زنان ایرانی باز می‌گردد و حالا این کمبود اعتماد به نفس به مردان هم تسری پیدا کرده است. بحران «خود زشت‌پنداری» از یک سو زنان کشورمان را به شکلی افراطی درگیر استفاده از لوازم آرایش و جراحی‌های زیبایی کرده و سبک زندگی نامناسب از سوی دیگر بسیاری از زنان و مردان ایرانی را چاق کرده است.

هر چند راه‌حل اغلب زنان و مردان ما برای رفع معضل چاقی هم راه‌حل‌های دیکته شده نظام لیبرالی و بازارمحور است؛ استفاده از داروهای لاغری یا دستگاه‌های لاغری برای چرخش چرخ‌های صنعت مصرف و تغییر سبک زندگی.

انتهای این ماجرا اما خیلی وقت‌ها اعتیاد به مواد مخدر متان فتامین یا همان شیشه است که پایه اصلی بسیاری از داروهای لاغری را تشکیل می‌دهد.

پنج: زنان و دختران ایرانی نسل جدید حالا خیلی فرق کرده‌اند. نسل‌های جدید شاید از آشپزخانه‌شان کمتر بوی قرمه‌سبزی به مشام برسد و خیلی وقت‌ها ترجیح بدهند قرمه‌سبزی‌شان را هم در کنار غذاهای فست‌فودی آماده تهیه کنند. مطابق آمار و ارقام، مادران نسل جدید شاید از برخی نیازهایشان چشم بپوشند، راضی شوند گوشت یا شیر کمتری نسبت به متوسط آمار جهانی مصرف کنند اما حاضر نیستند از مصرف لوازم آرایش و برخی جراحی‌های زیبایی همچون کوچک کردن بینی صرفنظر کنند و ۴/۵درصد درآمد خانوار برای چنین مصارفی می‌رود.

بچه‌های نسل جدید اگر بینی‌شان بزرگ باشد بیشتر از نسل‌های قبل اعتماد به نفسشان را از دست می‌دهند زیرا وقتی به صورت مادر یا حتی پدرشان نگاه می‌کنند آثار جراحی‌های زیبایی را در چهره آنها می‌بینند و تصورشان درباره زیبایی می‌شود همان استانداردی که در چهره مربیان خود یعنی مادر و پدر می‌بینند. بچه‌های نسل جدید شاید با مشاهده بینی عمل کرده، لب‌های پروتز شده، چشم‌های لنز گذاشته مادرشان و موهای بور مادرشان را با چهره خودشان مقایسه می‌کنند دچار بحران هویت شوند. دختربچه‌های نسل جدید خیلی وقت‌ها پیش از آنکه خودشان را بشناسند با لاک و رژلب آشنا می‌شوند، بی‌آنکه بدانند مواد شیمیایی موجود در این لوازم آرایشی می‌تواند حتی آنها را دچار ناباروری کند.

شش: دنیای آمار و ارقام دنیایی پر از حرف و پیچیدگی‌های ظریفی است که عبور بی‌توجه از کنار آن می‌تواند جامعه را به شرایطی دچار کند که امروز در آن گرفتاریم؛ شرایطی همچون رکورد ۲/۵ برابری مصرف لوازم آرایش در ایران. عددی که نشان می‌دهد جامعه ایرانی تا چه اندازه مصرفگرا شده و زنان ایرانی که زمانی شاهرگ اقتصاد خانواده را در دست داشتند و هنوز هم این نقش را دارند، چگونه ۴/۵درصد از درآمد سالانه خانوار را صرف خرید لوازم آرایش می‌کنند.